

opusdei.org

U Houstonu

Kratki video sažetak
pastoralnog posjeta Prelata
Opusa Dei Houstonu u Teksasu.

4.10.2019.

Ponedjeljak, 22. srpnja

"Zdravo, oče, u Teksasu ste! Yee-haw!" Ovo je bio živahni pozdrav koji je Prelat primio od 200 mladih žena koje su ga čekale drugi dan njegovog posjeta Houstonu. Nakon što su ga srdačno pozdravile, ažurirale su njegovu "putovnicu", poklon koji je dobio u New Yorku, na način da su dodali poštanske markice iz raznih

gradova Teksasa iz kojih su došle da ga vide.

Rosie, srednjoškolka, živi u mjestu koje je od Houstona udaljeno šest sati vožnje automobilom. Svakog mjeseca ona putuje kako bi prisustvovala i kako bi pomagala u aktivnostima Apostolata u centru. Rekla je Prelatu da su Amerikanci u radu "vrlo usmjerenim na rezultate", i pitala je kako održati svoje visoke ideale bez „pada u perfekcionizam“.

Monsinjur Ocáriz joj je odgovorio da je pravi cilj našeg rada ljubav prema Bogu i drugima. Taj viši cilj je ono što nam omogućava da s pravom cijenimo svoju profesiju, „Posvećujući joj (profesiji, op. Prev.) potreban trud i dobro iskorišteno vrijeme, ali ne smijemo biti njezini robovi. Iako trebamo naporno raditi i provoditi mnogo sati na svome poslu, naš cilj ne bi trebao biti samo posao,

već nam cilj treba biti daleko više od toga. A to nam također pomaže da prestanemo raditi kad bismo trebali prestati, kako bismo posvetili vrijeme svojoj obitelji i brinuli se za druge ljude, što sprječava pretjerani profesionalizam.“

Nekoliko skupina prišlo je prelatu kako bi mu dali darove koje su mu pripremili. Oni iz Dallasa objasnili su to, budući da je bio profesor, da su sate učenja pretvorili u sate molitve. Oni i njihovi prijatelji ponudili su istraživanje za Prelata i njegov posjet Sjedinjenim Državama. Kako bi predstavili sve sate koje su ponudili za ovu namjeru, slikali su sliku polica s njihovim omiljenim knjigama, a svaka knjiga je značila 20 sati učenja.

Prije odlaska, Prelat je želio uputiti dvije kratke molbe: prva, da se svatko od nas potruži što više moliti za Papu i druga, da uvijek

pokušavaju biti radosni, nikada ne popuštajući obeshrabrenju.

Popodnevni dio programa za mladiće koji sudjeluju u aktivnostima Prelature započeo je pitanjem dva brata blizanca, 13-godišnjih Petera i Raphaela. Braća su tvrdila da su "najmlađi suradnici na svijetu" u Opusu Dei (Suradnici su muškarci i žene koji, iako nisu članovi, pomažu svojim molitvama i doprinosima). Kad su imali otprilike 9 ili 10 godina, Peter i Raphael počeli su svakog mjeseca plaćati priloge od nekoliko dolara. Dva brata pitala su Prelata što su još mogli učiniti kako bi im pomogli.

„Ono što Djelo treba od suradnika- bio mlad ili nešto manje mlad- je molitva. Da se mnogo molite za Djelo,“ odgovorio je Prelat. „Molite se da svi u apostolatu Djela i svi bliski Djelu budu vjerni svom kršćanskom pozivu. Molite se također da svi

nastojimo mnogim ljudima donijeti ovo veliko čudo: Kristovu poruku - samog Krista.“

Slijedilo je pitanje Joea, koji je student na Sveučilištu u Dallasu i obraćenik sa protestantizma. Pitao je kako je prelat otkrio i prepoznao vlastito zvanje. Monsinjur Ocariz rekao je da se s Djelom ponajprije upoznao preko svoje starije braće, dok je bio u srednjoj školi. Neko je vrijeme pohađao aktivnosti, ali odlučio je prestati jer je u srednjoj školi već primio dobru vjersku formaciju. Nakon posljednje godine srednje škole, pozvao ga je stariji brat, inženjer koji živi u drugom gradu, da ostane s njim i njegovom obitelji do ljeta. Njegov brat odveo ga je u centar Opusa Dei koji je bio u neposrednoj blizini.

„Činilo mi se kao sjajna atmosfera i lijepo sam se proveo s tamošnjim ljudima. Pohađao sam neke

aktivnosti. I onda su me pozvali da razmotrim mogućnost da budem dio Djela. Moja prva reakcija bila je da nisam pristao na tu mogućnost. Tada sam malo razmislio o tome, ne puno, i onda sam odlučio moliti još više. I došao je trenutak - to je naš Gospodin koji djeluje - i mislio sam da je ovo moguće, to je prekrasna stvar. Pa sam rekao, dobro, hajde da to učinimo. Ovo 'učinimo to' je sloboda koja je često potrebna da bi se dao oblik Božjem pozivu. Bog nas uvijek, barem u većini slučajeva, ostavi bez potpune jasnoće, tako da smo mi ti koji učinimo posljednji korak, tako da smo i mi ovdje vrlo slobodni. Pa sam rekao 'hajde da to uradimo', a to je bilo prije 58 godina.“

Kao i jutros, prelat je zatvorio predavanje molbom za Papu, jer se "Papa oslanja na molitvu svih katolika."

Nedjelja, 21. Srpnja

Nakon kratkog odmora u Wisconsinu, Monsinjur Ocariz nastavio je posjet Sjevernoj Americi, a slijedeća postaja mu je bila Houston, Texas. Tijekom cijelog dana boravka tamo, održao je dva druženja s članovima Prelature i prijateljima. Ljudi su dolazili iz Dallasa, San Antonija, Austina, Miamija, Louisiane, pa čak i s druge strane meksičke granice kako bi pozdravili Prelata i poslušali njegove savjete.

Prvo druženje bilo je s velikom skupinom žena. Prelat je primio srdačnu dobrodošlicu u Teksasu dok su pjevali i pljeskali rukama uz ritam pjesme „Duboko u srcu Teksasa“. Monsinjur Ocariz započeo je pozivajući se na Evanđelje te nedjeljne mise, priču da je Marta služila Isusu svojim radom, dok je sestra Marija sjedila do Njegovih nogu slušajući ga. Prelat je rekao da naš Gospodin Marijin izbor naziva

„boljim dijelom“ (Lk 10), ali da je to još uvijek samo dio. „I rad i molitva su temeljni. Kao što nas je sveti Josemarija učio, moramo posao pretvoriti u molitvu, čineći sve što činimo u dijalogu s Bogom. Da bismo to učinili, trebamo razmišljati o našem Gospodinu, ujedinjujući svoj život s Kristom. Baš kao što je Marija bila tamo do Gospodinovih nogu dok je njezina sestra radila - to moramo i mi činiti tijekom rada.“

Prelat je nekoliko puta naglasio da je Božja ljubav prema nama „velika istina koju trebamo imati duboko u svojoj duši - da nas Bog žarko ljubi. Naš odnos s njim mora biti odgovor ljubavi.“ Liz, istraživačica iz Dallasa, pitala je Prelata kako održati živu svijest o našem božanskom *sinovstvu*, ne samo intelektualno, već i istinski doživljavajući to u našim osjećajima. Odgovorio je: „Iskusiti kako smo Božja djeca, u tome, uživati“, ne ovisi o našim vlastitim naporima.

Ponekad nam Bog odobrava trenutke kada nam se vjera čini živahnija, više osjećajnija na neki način. Ali drugi put naša vjera može sadržavati neku tamu. Često ne vidimo Božju ljubav, ali moramo čvrsto u nju vjerovati i to uzeti u obzir u molitvi.“ Također je preporučio "prepuštanja u Božje ruke, shvaćajući koliko smo mali pred Gospodinom."

Odette, medicinska sestra i majka devetogodišnjaka izrazila je zabrinutost koju dijele mnogi roditelji; pitala je Prelata za savjet kako pomoći svojoj djeci da oprezno koriste tehnologiju. "Prije svega davanjem dobrog primjera," rekao je Prelat. "Trebali bi vidjeti da i vi modernu tehnologiju koristite oprezno, s umjerenošću, ne dopuštajući da vas ona (tehnologija, op. Prev.) obuzme svojim hirovima. A onda objašnjavajući im rizik ovisnosti, da to može biti poput droge. Za očuvanje slobode treba im

samosvladavanje. A sloboda se može uvjetovati, čak i ozbiljno ograničiti sa ovisnošću. Konačno, možete predložiti praktične načine kako to učiniti, bez nametanja na silu, nego umjesto toga, da ih pokažete svojim vlastitim primjerom."

Gaby je govorila o milosti koju je primila zagovorom bl. Alvara del Portilla, nasljednika svetog Josemarije na čelu Opusa Dei. Prije nekoliko godina dobila je tešku dijagnozu za svoje nerođeno dijete - dijete neće moći hodati, razgovarati ili disati samostalno. Dok je Gaby govorila, njezina sada zdrava kćer Daniela prišla je Prelatu kako bi mu poklonila buket cvijeća usred glasnog pljeska.

Popodne je monsijor Ocáriz imao druženje sa oko 300 ljudi uključenih u apostolske aktivnosti Prelature u Teksasu. Započeo je prisjećanjem na ranije putovanje u Teksas, s

tadašnjim biskupom Prelatom Javierom Echevarrijom. Vidjevši rast apostolskih aktivnosti ne samo u Teksasu već i u cijelom svijetu, rekao je da nas to treba podsjećati na "vjeru našega Oca na početku Djela, kada je primio ovu misiju, ovaj zadatak od našeg Gospodina. Gledao je cijeli svijet ispunjen nadom, nadom utemeljenoj na vjeri. Mi također moramo biti ljudi velike nade, nade utemeljene na vjeri: vjeri u Božju ljubav prema nama, vjeri u kršćansko zvanje koje smo dobili u Djelu; i stoga, zajedno sa svojim pozivom, imamo milost da izvršimo misiju koju nam je povjerio naš Gospodin."

Greg, kontrolor leta na NASA-ino međunarodnoj svemirskoj stanici, rekao je Prelatu da je ovaj tjedan 50. godišnjica slijetanja na Mjesec. Greg je tada postavio sebi „trivijalno pitanje“, kako za njega tako i za sve prisutne: Koja je prva riječ

izgovorena na Mjesecu? "Houston!" publika je viknula u odgovoru uz povike koji je umalo zatresao sobu. Greg je objasnio da su stanovnici Houstona "neizmjereno ponosni" na činjenicu da su prve riječi izgovorene na mjesecu bile "Houston, Orao je sletio." Potom je monsijoru Ocárizu uručio plaketu u znak sjećanja na njegov posjet Teksasu na kojoj je pisalo: "Houston, Otac je sletio."

Sljedeće je pitanje postavio Chris, otac četvero dječaka mlađih od osam godina, s djevojčicom koja je na putu. Kako kršćani, pokušavajući podijeliti svoju vjeru s drugima, mogu prevladati obeshrabrenje zbog prepreka u okolini i vlastitih ograničenja? Prelat je odgovorio da, kada se osjećamo slabo, trebamo pronaći svoju snagu u Kristu, posebno u Euharistiji. „Ono što se dogodi kad primimo Isusa u euharistiji uistinu je nevjerojatno“, rekao je Prelat. „Preobraženi smo u

Njega. Suprotno je onome što se događa s hranom. Postajemo kao On, postajemo više i sam Krist. Osjećaj da smo slabi samo je prirodno. Ali također bismo se trebali osjećati snažno, snagom koju nam daje Bog.“

Jedno od pitanja za Prelata dobilo je preko FaceTimea od Toma, sina jednog od prvih članova Opusa Dei u Chicagu, koji je prije šest tjedana doživio tešku automobilsku nesreću zbog koje ima ograničenu pokretljivost. Nesreća se dogodila dok se Tom vraćao sa trčanja *sa svojom ženom*. Tom je rekao da nudi svoju patnje za Prelata i podsjetio je da je biskup Alvaro del Portillo ohrabrio Amerikance da nauče imati "više srca". "Kako to možemo postići?", Tom je upitao. "Kako možemo imati više srca?", replicirao mu je Prelat. "Tek kad nam Bog otvori srca, kad nam Bog omogućí da volimo više; snaga kojom trebamo voljeti dolazi iz Kristove ljubavi, koju

postizemo tražeći je od Gospodina svoga. Dakle, ne borimo se sami u ovoj borbi, budući da je naš Gospodin s nama, i zato moramo uvijek tražiti Njegovu pomoć."

Prelat je završio podsjećanjem prisutnih na potrebu da uvijek imaju nade i da puno mole za Crkvu i Papu.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/u-
houstonu/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/u-houstonu/) (10.08.2025.)